

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ κκ. συνδρομηταὶ δύνανται ν' ἀποστείλωσι τὰς συνδρομὰς των διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῆς «Ἀθηναϊδος» δίδεται Δωρεῶν χρωματισμένη εἰκὼν.

Ὁ Κύριος ἡμῶν ἦτο εὐμενὴς πρὸς πάντας. Ἐὰν δὲν ἦτο τοιοῦτος, εἰ ἐχθροὶ του ἠθελον τὸ ἀνακαλύψει. Οὐ μόνον ἦτον εὐμενὴς ἐν τῇ ἐνεργείᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λόγῳ, τοῦτο δὲ εἶναι ἡ ἀρίστη ἀπόδειξις ἀληθοῦς εὐμενείας ὑπερβαίνουσα καὶ τὴν ἐκ τῶν πράξεων διδομένην. Ὀλίγοι ἐξ ἡμῶν θὰ ἦσαν σκληροὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ, ἀλλ' ἡ γλῶσσα εἶναι ἀτίθασσον μέλος καὶ βραδέως ὑποτάσσεται εἰς τὴν ἀγάπην. Ἡ γλῶσσα κόπτει, κεντᾶ καὶ πλήττει πλείοτερον σφύρας. Ποία κακία εἶναι πλείοτερον ταύτης ἐγγικτικῆς; Ἀξίζει ν' ἀποθάνῃ τις ὅπως ἀπαλλαγῇ ταύτης. Πολλοὶ μεταβάλλουσι τὴν καρδίαν ἀλλὰ φυλάττουσι τὴν παλαιὰν γλῶσσαν.

Ἐκ πάντων τῶν διδασκάλων ὅσοι ποτὲ ἐζησαν, ὁ Ἰησοῦς ἦτο ὁ μᾶλλον εὐπροσῆγορος εἰς τὸν λαόν. Ὁ κακὸς κόσμος καὶ ὁ μὴ κακὸς ἐπίσης ἀνεγνώριζε τοῦτο καὶ τὸ ἐξετίμα. Εἶπον ὅτι ἐλάλει πρὸς καλὸν αὐτῶν, καὶ ἦτον ἀδύνατον νὰ προσβληθῇ τις ἐκ τοῦ λόγου του ἐκτὸς ἂν ἦτον ἀλαζῶν καὶ ἀμαθὴς. Ἐλάλει μετ' ἀγάπης. Οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ εὐμένεια καὶ ἀγάπη ἦσαν ὡς τὰ ἑαυτοῦ. Ὑπῆρξαν ἄλλοι ἄνθρωποι οἵτινες ἦσαν εὐμενεῖς εἰς ἐκείνους οἵτινες ἦσαν εὐμενεῖς πρὸς ἑαυτοῦς. Ἐτεροὶ ἄνθρωποι

ὑπῆρξαν οἵτινες ἠγάπων τοὺς φίλους των, ἀλλ' οὐδέποτε πρότερον ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ὅστις ἦτον εὐμενὴς πρὸς πάντας, καὶ ὅστις ἠγάπα πράγματι τοὺς ἐχθρούς του. Ἦτο θαῦμα ἀγαθότητος καὶ ἀδιακόπως ἐξέπληττε καὶ αὐτοὺς τοὺς μαθητάς του. Οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ μετρήσωσιν αὐτὸν διὰ τῆς γνώσεως ἐτέρων ἀνθρώπων, καθὼς δὲν δυνάμεθα νὰ μετρήσωμεν τὰ βάρη τῆς ἀτμοσφαιρας διὰ τῆς ἀβοηθήτου ἡμῶν ὀράσεως, διότι δὲν ὑπῆρχε στιγμή ἐφ' ἧς ἠδύναντο νὰ εἰπωσιν ὅτι τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ ἐφθανε καὶ ἔληγεν. Αἱ ἀκτῖνες τῆς λαμπρότητός του ἐξετείνοντο πέραν τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρίζοντος αὐτῶν καὶ ἔχυνον τὸν φωτισμὸν των πέραν τῆς θνητῆς αὐτῶν δυνάμεως.

«Πάτερ, ἀφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσιν.» (Λουκ. κγ', 34).

Ἡ ΤΗΣ ΓῆΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΕΝ ἙΛΛΑΔΙ

Ὁ ἀληθὴς πλοῦτος παντὸς ἔθνους στηρίζεται ἐπὶ τῆς καλλιέργειας καὶ παραγωγῆς τῆς γῆς. Ἐκαστος ὁμολογεῖ ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ τῆς γῆς καλλιέργεια δὲν συμβαδίζει πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας. Αἱ ἐπιστήμαι ἐν Ἑλλάδι καλλιεργοῦνται καὶ πρόδος καθεκάστην ἀναφαίνεται λίαν ἐνθαρρυντικῆ. Ἄλλ' ὁ μαρμασιὸς καὶ ἡ ἔλλειψις πόρων φαίνονται οὐδὲν ἦττον εὐρείας λαμβάνοντα διαστάσεις. Ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ πρὸς τὰ γράμματα ῥοπή δὲν ἀρκοῦσι πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεων ἐνὸς ἔθνους. Ἡ παραμέλεισις τῆς γεωργίας καὶ ἡ οὐδεμία πρόδος αὐτῆς καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς κινήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τοῦ «Γενικοῦ Πίνακος τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἔτος 1875», διότι μέχρι τοῦ ἔτους τούτου ἔχομεν μέχρι τοῦδε δημοσίευμα, βλέπομεν ὅτι τὰ κατὰ τὸ ἔτος ἐ-

διεύθυνσιν τοῦ ἀληθοῦς τούτου εὐεργέτου τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, ἐπινεγκοῦσα εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Ἄλλ' ὑπέφωσκε ἤδη ἐν Ἀμερικῇ ἡ ἥως μεγάλης μεταρρυθμίσεως, τῆς καταργήσεως τῆς δουλείας, ὃ δὲ Σαμουήλ Χάου εὐρέθη πρῶτος ἐν ταῖς ἐπάλλησι μὲ τὴν φοβερὰν του πανοπλίαν. Συντέλεσε πρῶτον εἰς τὴν ἰδρυσιν δύο ἐφημερίδων τοῦ «Ἐλευθερωτοῦ»

νεργάσας ἀνδρας ἐπιφανεῖς, τὸν Κάρολον Σῶμνερ, τὸν Ἑρ. Οὐίλσον, τὸν Α. Κόνβει, τὸν Ἐμέρσον τὸν Δόγλας καὶ λοιπούς.

Κατὰ τὴν ἐκκλήσιν τοῦ αἱματηροῦ ἀγῶνος πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν μαύρων παρέσχε μεγάλας ὑπηρεσίας πρὸς θρίαμβον τῶν θεῶν ἀρχῶν του. Ἦθελέ τις πιστεύσει, ὅτι μετὰ τὸν ἀγῶνα ἐκείνον αἱ δυνάμεις του ἤθε-

*From Faithfully
Samuel May*

καὶ τῆς Ἀντιδουλικῆς Σημειῶσεως κατόπιον δὲ ἰδρυσεν ἰδίαν ἐφημερίδα καλουμένην «Πολιτείαν», διὰ τῆς ὁποίας παρέσχε μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα ὑπὲρ καταργήσεως τῆς δουλείας. Οὐ μόνον ἐφημερίδα συνέστησε ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ συνηγόρει ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ ἀποτροπαίου θεσμοῦ, ἔχων συ-

λον ἐκλίπει καὶ ὅτι ἤθελεν ἀπόσχει πλέον τοῦ θορύβου τῶν μαχῶν καὶ ἐπαναστάσεων κατὰ τὴν δύσιν τοῦ βίου του· ἀλλ' ὄχι. Μόλις ἐτελείωσεν ὁ ἀγὼν τῆς ἐλευθέρως Ἀμερικῆς ἤρξατο ὁ ἱερός ἀγὼν τῆς πρωτομάρτυρος Κρήτης, ὃ δὲ Χάου ἠσθάνθη αὖθις ἐν τῇ καρδίᾳ του τοὺς παλμούς τῶν πρώτων τῆς νεότητός του

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΥΡΗΣ ΧΕΡΕΔΙΝ ΠΑΣΑΣ

ἐτῶν καὶ ἔσπευσε μετὰ τῆς οἰκογενείας του φέρων βοηθήματα, ἄρτον καὶ σκεπάσματα ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τῆς Κρήτης. Ἄλλ' ἔληξε ἀτυχῶς ὁ ἀτυχῆς ἐκεῖνος ἀγὼν, ὃ δὲ μέγας Σαμουήλ ἀπελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν πατριδα ἤρξατο τὴν ἐκδοσιν ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος, καλουμένης ὁ «Κρής» καὶ ἐπὶ ἕξ μῆνας μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἱεροῦ τῆς Κρήτης ἀγῶνος ἐξεδίδοτο ἡ ἐφημερίς. Ἦθελεν ὁ γηραιὸς μαχητὴς μὲ νεανικὴν χεῖρα ἢ ἀνυψῶσθαι τὴν καταπεσοῦσαν μάρτυρα. Ἄλλ' ἐπιλήψει ἡμᾶς ὁ χρόνος ἀφηγούμενος πάντας τοὺς ἀγῶ-

Ὁ πρό τινων ἐβδομάδων τὴν προεδρείαν τοῦ ὀθωμανικοῦ ὑπουργείου ἀναλαβὼν Χερεδὶν πασᾶς ὀρμάται ἐκ Τύνιδος καὶ ἀπολαύει πρὸ πολλοῦ χρόνου φήμης ἐν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ ὀφειλομένης οὐ μόνον εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ «Αἱ ἀναγκαῖαι μεταρρυθμίσεις εἰς τὰ μουσουλμανικὰ κράτη» ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ ὡς πρωθυπουργοῦ τοῦ βέη τῆς Τύνιδος ἐν ἔτει 1873. Ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ ἡ Τύνις διετέλει ἐν ἀθλι-

νας καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἀνδρός ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπέθανεν τέλος μετὰ βίον πλήρη ἐνδόξων ἀγῶνων τὴν 9 Ἰανουαρίου 1876 πενθῶν ὅτι ζῶν δὲν εἶδε τὴν Ἑλλάδα μεγάλην καὶ τὴν Κρήτην ἐλευθέραν. Ἄλλὰ βεβαίως ἀνδρες οἷος ὁ Σαμουήλ Χάου δὲν ἀπονήσκουσιν· διότι ζῶσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν ὅσῳ ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ παλμοὶ ἱεροὶ καὶ ἅγιοι.

στάτη καταστάσει. Ἐπαναστάσεις, ἐπιδημῖαι, ἀφορία, κακὴ οἰκονομικὴ κατάστασις, σπατάλη ἔφερον αὐτὴν εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν τῆς ἀπορίας. Ἡ σοβαρότης τῆς θέσεως ταύτης δὲν ἐπτώσεν τὸν στρατηγὸν Χερεδὶν. Ἐλαβε διὰ σοβαρᾶς χειρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων καὶ εἰς ὀλιγώτερον τῶν δύο ἐτῶν, διὰ τῆς ἐνεργείας του, διὰ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος, διὰ τῆς ἐξόχου διανοίας του, σχεδὸν εἶχε ὀλοχυρῶς μεταβάλει τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων. Πανταχοῦ καθίδρυσε τὴν τάξιν, ἐξησφάλισε τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τοὺς πιστωτάς, ἔφερε τὴν ἀφθονίαν καὶ τὴν εὐπο-

ρίαν. Άλλ' ή ραδιουργία κατώρθωσεν έν μέρει νά διεγείρη τήν δυσπιστίαν του βέη κατά του πρωθυπουργού του, προς έν παρενέβαλε προσκόμματα προς παράλυσιν των ενεργειών του. Ενώπιον των εμποδίων και ραδιουργιών τούτων ο στρατηγός βλέπων ότι δέν ήδύνατο πλέον νά διατηρήση τήν θέσιν του έπωφελώς δέν εδίστασε νά παραιτηθῆ έν έτει 1877, μετά μεγάλης δυσταρασεκίας του τόπου. Κατά τόν Αύγουστον του 1878, ο στρατηγός Χεροδίν εκλήθη υπό του Σουλτάνου εις Κωνσταντινούπολιν. Ο Άβδούλ Χαμίτ έννόμισε καθῆκον αυτού, έν τῇ κρίσει ήν διέρχεται ή αυτοκρατορία του, νά καλέση και πέραν των συνόρων, άνθρωπον ικανόν νά τον βοηθήσῃ διά των φώτων και της πείρας του. Ηθέλησε λοιπόν άμέσως νά τον θέσῃ έν ενεργεία εις τήν διεύθυνσιν των κοινών και έδωκεν αυτω τά χαρτοφυλάκια ύπουργού της δικαιοσύνης και της δημοσίας εκπαιδύσεως. Άλλ' ο στρατηγός άπεποιήθη καταρχάς, φέρων ως λόγον τήν άγνοιαν των ανθρώπων και των πραγμάτων της Τουρκίας και τήν πρόθεσιν αυτου νά μείνη πιστός εις τήν πατρίδα αυτου Τύνιδα και νά επανέλθῃ μίαν ήμέραν εις πρώτην κλήσιν ή πρώτον κίνδυνον. Επειδή όμως κατεγίνοντο τότε εις τήν διοργάνωσιν επιτροπής έντολήν έχούσης τήν διαρρύθμισιν της οικονομικής καταστάσεως της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, ειχε δε παράσχει δείγματα της επί τοιούτων υποθέσεων ικανότητος αυτου, δέν ήδύνατο ν' άποποιήθῃ τήν προεδριάν της επιτροπής ταύτης. Εκ της θέσεως ταύτης ο Σουλτάνος τήν 22 του άπελθόντος Νοεμβρίου τον προσέλαβε, κατανικήσας τήν αντίστασιν αυτου, και τόν διώρισε μέγαν βεζύρη, επί κεφαλῆς ύπουργείου ου μετέχουσιν ο στρατηγός Όσμάν πασάς και ο Καραθεοδωρῆ πασάς. Η ύπουργική αυτη μεταβολή κατά τινά εγκύκλιον άπευθυνθεισαν υπό του νέου μεγάλου βεζύρου τοις αντιπροσώποις της Πύλης εις τό έξωτερικόν, σκοπεῖ τήν λύσιν, διά δραστηρίων μέτρων, των εκκρεμιών ζητημάτων, συμπεριλαμβανομένων και των έν τῇ έν Βερολίνο συνθήκης προκυπτόντων, προς δε και των έσωτερικων δυσχερειών. «Ω, προς έμέ, ειπεν ούτος, άπαντων εις τά συγχαρητήρια του πατριάρχου των αρμενίων, πάντες οι ύπηκοοι εισιν ίσοι. Η δικαιοσύνη άπονεμηθήσεται μετ' άμεροληψίας: τά ύπουργήματα δοθήσονται άνευ διακρίσεως φρησκεύματος, έν δε τοις ναοις ήμων θέλομεν παρακαλεῖ τον Θεόν νά εκτείνῃ τήν προστασίαν αυτου έφ' ήμων, επί της εκκλησίας ήμων, και επί του ποιμνίου ήμων». Θα δυνθῆ άρά γε ο Χεροδίν νά εκτελέσῃ τās επαγγελίας ταύτας; Τούτο ο χρόνος θέλει δείξει.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΣΡΑΕΛΗ

ΕΚΑΣΤΟΣ γινώσκει ότι ο λόρδος Βήκονσφιλδ είναι Έβραίος ή τουλάχιστον Έβραϊκής καταγωγῆς, αλλά δέν είναι γενικώς γνωστόν πώς συμβαίνει νά μή είναι πλέον μέλος της συναγωγῆς. Η οικογένεια του Δισραέλη είναι τόσοῦτον άρχαία όσον πολλὰ των ευγε-

νεστέρων οικογενειών της Μεγάλης Βρετανίας. Έν τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ εκατονταετηρίδι οι πρόγονοι του ένεστώτος πρωθυπουργού ιδρύθησαν έν Ισπανία, ένθα ήσαν ισχυροί και πλούσιοι έμποροι, άλλ' εξέδιώχθησαν εκείθεν περι τό τέλος της εκατονταετηρίδος εκείνης εκ των καταδρομών της Ιερῆς Εξετάσεως όπως ζητήσωσι καταφύγιον έν τῇ γῇ της Ένετικής δημοκρατίας. «Εκεῖ», λέγει ο λόρδος Βήκονσφιλδ, έν τῷ προομιῳ αυτου εις τά έργα του πατρός του, «εὐγνώμονες εις τον Θεόν του Ιακώβ, όστις έβοήθησεν αυτους εις δοκιμασίας άνεκδιηγήτους και εφύλαξεν αυτους εξ άνηκούστων κινδύνων έλαβον τό όνομα Δ' Ισραέλη—όνομα τό όποιον ουδέποτε πρότερον έφερε έως τότε ουδεμία άλλη οικογένεια—όπως τό γένος αυτων διά παντός αναγνωρίζεται. Η οικογένεια ηύδαιμόνει έν Ένετία ως και έν Ισπανία, έν έτει δε 1745 ο Βενιαμίν Δισραέλης άπεσύθη της εργασίας και άπεκατέστη έν Ένφειλδ της Άγγλιας, ένθα, ως ο έγγονος αυτου αναφέρει, διήλθε τον καιρόν αυτου παιζων ουστ μετά του σιρ Όρτζιου Μάνν, τρώγων μακαρόνια μαγειρευόμενα υπό του προξένου της Ένετίας και άδων τά άσμάτια της ήλιοσκεπούς Ιταλίας. Ο Βενιαμίν Δισραέλης ήτον ο κατ' ουσίαν πρόγονος του ένεστώτος λόρδου Βήκονσφιλδ προς έν λέγεται ότι όμοιάζει όλίγον κατά τον χαρακτήρα. Ητον ο φίλος του Walpole και έν Ένφειλδ και άλλαχού ειχε περι αυτον πολλους διακεκριμένους άνδρας διερχόμενος βίον πολυτελους άνεσεως. Ουδέν ήττον ήν πιστός Ιουδαίος, και μέλος της Ισπανικής και Πορτογαλικῆς συναγωγῆς έν Λονδίνο. Έν έτει 1782 εδέχθη τήν ύναγνί Επιθεωρητου του Πορτογαλικου Έλεήμονος Σχολείου, και άλλα αξιώματα τιμῆς κατείχε. Ετήρησε τήν σχέσιν αυτου προς τήν Συναγωγήν μέχρι του θανάτου αυτου συμβάντος τῷ 1816, ότε ετάφη έν τῷ Ιουδαϊκῷ κοιμητηρίω έν Mile End του Λονδίνου, ένθα λίθος φέρουσα τήν εζῆς επιγραφην έτι και νῦν ευρηται:

«Ιερὸν τῇ μνήμῃ του Βενιαμίν δ' Ισραέλη, γεννηθέντος τῇ 22 Σεπτεμ. 1750, θανάτος δε τῇ 28 Νοεμβρ. 1816. Ητο προσφιλης σύζυγος, πατήρ και φίλος.

Ο υίος του Βενιαμίν Δισραέλη Ισαάκ εγεννήθη έν Ένφειλδ τῷ 1776. Έν έτει 1802 ένυμφεύθη Ιουδαίαν εξαίσιας καλλονῆς και αξιολόγων προτερημάτων, τήν δεσποινίδα Μαρίαν Βασεβί, αδελφήν του Ισουά Βασεβί, εζόχου αρχιτέκτονος. Δύο έτη βραδύτερον, ο πρεσβύτερος αυτου υίος Βενιαμίν, ο νῦν λόρδος Βήκονσφιλδ, εγεννήθη έν Ένφειλδ. Κατά τον χρόνον εκείνον ο Ισαάκ Δισραέλης ήτο μέλος της έν Bevis Marks Συναγωγῆς, και τοι δε δέν παρίστατο τακτικώς εις τās τελετάς—αΐτινες κατ' εκείνον τον χρόνον πριν ή τό φῶς της μεταρρυθμίσεως άρχισῃ νά λάμψῃ μεταξύ των Άγγλων Ιουδαίων, δέν συνεδιβάζοντο προς τās ιδέας εὐπαιδευτου και πεφωτισμένου άνδρος—συνεισέφερον όμως γενναίως εις τήν υποστήριξιν της συναγωγῆς. Έν έτει όμως 1813 όταν ο ένεστώς λόρδος Βήκονσφιλδ ήτο έννεαετής, συμβάν τε επήλθε επεναγ-

κόν τον άποχωρισμόν της οικογενείας από της συναγωγῆς, τό όποιον βεβαίως θά εζήσησε μεγάλην επιβροήν επί του μέλλοντος σταδίου του λόρδου Βήκονσφιλδ. Έάν τούτο δέν συνέβαινεν ούτος πιθανώτατα θά εζήκοιούθη νά ή ενεργόν μέλος της Ιουδαϊκής συναγωγῆς.

Το συμβάν περι ου λαλούμεν έχει έν συντόμῳ οὕτω: Η έν Bevis Marks συναγωγή, έν έτησία τινη εκλογῆ, εξελέξατο τον κ. Ισαάκ Δισραέλην Πρόεδρον άλλ' ούτος ένεκα της επί τά φιλολογικά ασυολίας και της προίούσης ήλικίας άπεποιήθη νά δεχθῆ. Άλλὰ κατά τά εθισμένα ο άποποιούμενος τό λειτουργήμα υπέκειτο εις πρόστιμον 40 λιρών, εις δ κατεδικάσθη. Ηρηνήθη όμως νά πληρώσῃ και ένφ' η συναγωγή έπέμενε ν' άραιρέσῃ απ' αυτου τά προνόμια τά παρομαρτούνηα εις τά μέλη, ούτος παρητήθη τον Μάρτιον του 1814 καθολοκληρίαν. Οὕτω ή οικογένεια του Ισαάκ Δισραέλη έπαυσε ν' άνήκῃ εις τήν συναγωγήν. Τον Μάιον 1814 ή αδελφή του Ισαάκ Δισραέλη έλαβε τήν άδειαν της άρχῆς νά θέσῃ νέον επιταφιον λίθον επί του τάφου του συζύγου της. Τον Νοεμβρ. 1816 ο Βενιαμίν Δισραέλης ετάφη έν τῷ αυτω κοιμητηρίω, της ακολουθίας τελεσθεισης υπό του ιερέως της συναγωγῆς παρόντος και του υιου αυτου Ισαάκ Δισραέλη, και του εγγόνου αυτου λόρδου Βήκονσφιλδ τότε δωδεκαετους. Έν έτει 1821 ο Ισαάκ Δισραέλης εζήτησε παρά του Γραμματέως της Συναγωγῆς τά πιστοποιητικά της γεννήσεως εαυτου και της οικογενείας του, τά όποια και εδόθησαν αυτω αφού επλήρωσε τά εις τήν Συναγωγήν οφειλόμενα 40 λιρ. και 17 σελ. Αυτή ή τελευταία διαπραγματέυσις της οικογενείας του Δισραέλη μετά της Συναγωγῆς.

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙΣ

Η ειδωλολατρική φυλή Τελουγου, ήτις κατοικεί περι τά 470 μίλια προς βορράν της Μαδράς των Ανατολικων Ινδιων ήρξατο νά ασπάζεται τήν χριστιανισμόν μετά πολλου ζήλου και προθυμίας. Υπό ήμερομηνίαν Ιουν. 16, 1878 γράφει ο παρ' αυτους εργαζόμενος ιεραπόστολος αιδ. Κλάου: «Πολλοι των κατοίκων προ πολλου χρόνου ήρξαντο νά κρούσι τās θύρας της ήμετέρας εκκλησίας ζητούντες τό χριστιανικόν βάπτισμα, άλλ' όπως βεβαιωθώμεν περι της γνησιότητος των αισθημάτων αυτων, ενομίσαμεν φρόνιμον ν' αναβάλωμεν τήν αίτησιν αυτων επί 15 μήνας: ήδη δε πεισθέντες ότι αυτοι είναι αξιοι του χριστιανικου βαπτίσματος εβαπτίσαμεν εντρος 24 ήμέρας 5,429 πρόσωπα.»

Μετά τινά χρόνον γράφει αυθις: «Προσετέθησαν και πάλιν 2,262 ψυχαί δι' όν ο όλικος αριθμός της ένταυθα χριστιανικής εκκλησίας ανεβιβάσθη εις 12, 262 μέλη: ή συρροή όμως των προσερχομένων είναι τσαούτη, ώστε αδυνατούμεν νά βαπτίσωμεν όσους προσέρχονται και θεωρούνται αξιοι, άνευ επικουρίας τινος έξωτερικής: καθότι ο αριθμός αυτων ύπολογίζε-

ται ότι θέλει αυξήσει κατά 5,000 έτι προ της 1ης Ιανουαρίου 1879.»

Τοιαύτη προσέλευσις εις τήν χριστιανικην πίστιν δέν εγένετο από των αποστολικων χρόνων. Το κίνημα τούτο θέλομεν παρακολουθῆ και πληροφορεῖ κατά καιρούς τοὺς αναγνώστας ήμων.

Ο ΑΧΜΕΤ ΜΟΥΧΤΑΡ ΠΑΣΑΣ

Ο Άχμέτ Μουχτάρ πασάς ο και Γαζῆς ειτα επικληθείς πρόεδρος της τουρκικής ερροίου επιτροπῆς είναι εις των σπανίων μαθητων της έν Κωνσταντινου-

πόλει σχολῆς όστις άνήλθεν εις ύψηλά αξιώματα. Έ χρημάτισε διαδοχικώς καθηγητής, και διοικητής της σχολῆς ένθα εξεπαιδευθη εις τά στρατιωτικά. Είτα διορίσθη αρχηγός του στρατου έν Αραβία ένθα αι ύπηρεσίαι του προήγαγον αυτον εις αρχηγόν έν Ερζεγοβίνη. Έκτοτε άπόλεσε τήν δημοτικότητα αυτου έν Κωνσταντινουπόλει διότι αι επιχειρήσεις αυτου ουδόλως ήδοκίμησαν. Ερρέθη μάλιστα ότι κατόπιν της έν Μικρῇ Ασία ήττης επρόκειτο νά εισαχθῆ εις δίκην: άλλὰ φαίνεται ότι διεφυγε τον κίνδυνον τούτον.

ΜΟΡΙΑΙ,

α'. Το νομίζειν ότι όσω πλείονα τις τρώγει τόσον γίνεται παχύτερος και ρωμαλαιότερος.

β'. Το νομίζειν ότι όσω πλείονας ώρας οι παίδες σπουδάζουσιν έν τῷ σχολείω τόσω ταχύτερον μαθαγουςιν.

γ'. Το συμπερκίνειν ότι εάν ο περίπατος είναι ύ-

γυιανός, ὅση οὗτος κρινεται βιαιότερος καὶ μᾶλλον ἐξαντλητικὸς πλείοτερον καλὸν παράγεται.

δ'. Τὸ νομίζειν ὅτι τὰς ὥρας τὰς ὁποίας ἀφαιρεῖ τις ἀπὸ τοῦ ὕπνου του τὰς κερδαίνει.

ε'. Τὸ θεωρεῖν ὅτι τὸ μικρότερον δωμάτιον τῆς οικίας εἶναι τὸ ἀρόζιον διὰ τὸν ὕπνον.

ς'. Τὸ φαντάζεσθαι ὅτι τὸ φάρμακον διὰ τοῦ ὁποίου θεραπεύεται τις ἀμέσως εἶναι καλὸν χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα.

ζ'. Τὸ διαπράττειν πράξιν τινὰ ἥτις καθ' αὐτὴν φαίνεται βλαβερὰ, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι ὅπωςδήποτε θέλει ὁ πράττων ταύτην διέλθῃ ἀτιμώρητος.

η'. Τὸ συμβουλεύειν ἄλλον νὰ λάβῃ φάρμακον τὸ ὁποῖον ἐδοκιμάσαμεν ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν χωρὶς νὰ ἐξετάσαμεν ἐὰν οἱ ὄροι εἰσὶν οἱ αὐτοί.

θ'. Τὸ τρώγειν ἄνευ ὀρέξεως, ἢ τὸ ἐξακολουθεῖν τὸ φαγητὸν μετὰ τὸν κόρον, ἀπλῶς πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς γεύσεως.

ι'. Τὸ δειπνεῖν κατακόρως χάριν τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς διὰ τοῦ λάργυγος καταπόσεως, μὲ θυσίαν νὰ διανύσωμεν ὀλόκληρον νύκτα ἐν τεταραγμένῳ ὕπνῳ καὶ νὰ ἐγερωθῶμεν κατάκοποι τὴν πρωΐαν.

ια'. Τὸ ἀποβάλλειν μέρος τοῦ ἐνδύματος ἀμέσως μετὰ τὸν περίπατον, ἐνῶ ὁ ἀπλούστερος ἀμαξήλατης γινώσκει ὅτι ἐὰν δὲν θέσῃ κάλυμμα ἐπὶ τοῦ ἵππου του ἅμα ὡς παύσῃ τὴν ἐργασίαν τὸν χειμῶνα θέλει χάσει τούτον ἐκ πνευμονίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Οἱ ἐκχριστιανισθέντες Χοτεντότοι ἀγοράζουσιν ἐκ τῶν ἱεραποστόλων τὰς Ἀγ. Γραφὰς ἀνταλάσσοντες αἰγας ἢ ἐργασίαν «Ἐάν μοι δώσης ἐν ἀντίτυπον τῶν Ἀγ. Γραφῶν» ἐλεγέ τις Χοτεντότος πρὸς τὸν ἱεραπόστολον, «Ἄν ἐργασθῶ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἀγροκηπίῳ σου,» ὅπερ καὶ ἐγένετο τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρίας λαβούσης ἐκ τῶν ἱεραποστόλων δρ. 4350 τὴν ἀξίαν τῆς τριήμερου ἐργασίας. Τέσσαρες ἕτεροι νέοι ἔφερον πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν Ἀγ. Γραφῶν αἰγας καὶ ἕτεροι πρόβατα. Ἡ Ἀγ. Γράφῃ καθιστάται λίαν ἐπιθυμητὴ εἰς τοὺς εὐσεβεῖς.

* * * Ἐν Ἀνοδέρφῳ συνέστη ἑταιρεία σκοποῦσα τὸν περιορισμὸν παρὰ τοῖς σπουδασταῖς τῆς καταναλώσεως τοῦ ζύου.

* * * Ὁ μέγας Ἀμερικανὸς ἐφευρέτης Θωμᾶς Ἔδισων ἔχει ἤδη ἀποκτήσει ἑκατὸν πεντήκοντα ἀποδείξεις εὐρεσιτεχνίας.

* * * Ἐν τινι ἄρθρῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Πητροπόλεως» λέγεται ὅτι ἡ ὀλικὴ δαπάνη τοῦ τελευταίου βωσοτουρικοῦ πολέμου διὰ τὴν Ῥωσσίαν ἀνέρχεται εἰς τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν 887,000,000 ρουβλίων, ἧτοι τριῶν διλλιοσίων φράγκων.

* * * Ἐξ ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰσέπραξεν ἡ μονὴ τῆς Εὐαγγελιστρίας κατὰ τὴν «Φωνὴν τῆς Τήνου», ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι σήμερον.

* * * Ἐκ τῶν στατιστικῶν φαίνεται ὅτι ἡ ἐνεστώσα κανάλωσις ὧν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχεται περίπου εἰς 1,600,000 βαρέλια. Τὰ ὄρνιθα τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ καταναλωθέντα ἐν ἔτει 1877 ὑπελογίσθησαν εἰς 680 ἑκατ. λίτρας, καὶ ἀξίας 3,400,000,000 φρ., ἢ δὲ παραγωγὴ τοῦ βουτύρου εἰς 3 δις ἑκατομ. φρ.

* * * Περὶ τὰ 420,000 εἶδη φυτῶν εἰσὶ γνωστά.

* * * Ὁ ἀριθμὸς τῶν ραπτομηχανῶν ἐν χρήσει ἐν τῷ κόσμῳ ἀνέρχεται εἰς 4,000,000.

* * * Ἡ σύζυγος τοῦ νέου διοικητοῦ τοῦ Καναδά πριγκίπισσα Λουίζα, θυγάτηρ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, κατήγγησεν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τὸ ἴσος Πλεῖθ, θεωρήσασα τούτο ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν δριμύτητα τοῦ ψύχους.

* * * Ἡ διφθερίτις θεραπεύεται θαυμασιῶς διὰ καταπόσεως ἁλατος κοινοῦ καὶ ἀνθρακούχου σόδας (carbonatum sodae).

* * * Οἱ ἐν Γαλλίᾳ συμβολαιογράφοι ἀριθμοῦνται εἰς 9181.

* * * Ἐν Πειραιεὶ ὑπάρχουσιν 8 ἀλευρόμυλοι πρὸς σύστασιν τῶν ὀπῶν ἐδαπανήθησαν 1,965,000 δραχμαί. Ἐν αὐτοῖς ἀσχολοῦνται 182 ἐργάται κινουνται δὲ διὰ δυνάμεως 216 ἵππων.

Λόγος Αἰρήματος Α'

Ἴον—Ἴόνιον—πέλαγος.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Κωνσ. Γ. Χρηστοφῆς, Εὐάγγελος, Ι. Σοριανός, Ἰωάν. Κ. Πρινόπουλος, καὶ ὁ Ι. Τζάδας (Ἰδρα).

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ.

(Δίστα).

Ἦν βραστά ἢ ψητά, οὐρανὸν ἢ ἄπια, τρίγωνα καὶ λάδι, ὠν βραστά σουπὲ, μούστο . . . αὐτὴ εἶναι, νέοι φίλοι μου, ἡ λίστα μου.

Δ. Ρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ὑπὸ Γ. Ουθβήρου μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Κωνσ. Νεστορίδου. Τόμ. Α'. περιέχων τὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων λαῶν (μετὰ 43 εἰκονογραφιῶν). Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἀθηναΐδος, 1878. Τὸ ἀξιόλογον τούτο σύγγραμμα τοῦ ὁποίου τὸ πρῶτον μέρος μετέφρασε λίαν ἐπιτυχῶς καὶ μετὰ γλαφυρᾶς ἐλληνικῆς φράσεως ὁ διακεκριμένος παρ' ἡμῖν καθηγητὴς κ. Νεστορίδης εἶναι περιττὸν νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν διότι ἡ ἀξία τῆς ἱστορίας πᾶσι εἶναι γνωστὴ. Τὸ σύντομον καὶ περιεκτικὸν εἶναι δύο σπάνια προσόντα τὰ ὁποῖα συνενοῖ ἡ τοῦ Ουθβήρου Παγκόσμιος Ἱστορία.

— ΧΛΩΡΙΣ, ἐκδίδοται ὑπὸ λογίων ὁμογενῶν κατὰ μῆνα, ἔτος πρῶτον—Φεβρ. 1879—Τεύχος Α' καὶ Β'—Τόμ. Α.—Ἐν Κωνσταντινουπόλει.—Τύποις Ἀντ. Κορομηλά 1879. Τὸ περιοδικὸν τούτο ἄρτι ἐκδοθὲν συνιστῶμεν ὡς περιέχων ὕλην τερπνὴν καὶ ἐκλεκτὴν.

— Ὁ κ. Ξενοφῶν Α. Ζυγούρας εἰδικὸς καθηγητὴς τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν, προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΝ περιέχουσαν στοιχειώδεις γνώσεις περὶ ἐμπορίου, Ἐμπορικὴν Ἀριθμητικὴν καὶ Καταστιγιογραφίαν. Παρακαλεῖ δὲ τοὺς ἐμπόρους, τοὺς βιομηχάνους καὶ τοὺς μαθητευομένους εἰς τὸ ἐμπόριον νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί.

Τιμὴ αὐτοῦ (εἰς 22 τυπογραφικῶν φύλλον) φρ. 6.

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Ἀθηναΐδος» πωλοῦνται Αἱ Φιλοσοφικαὶ Μελέται, περὶ χριστιανισμοῦ καὶ τὰ Ἀπαντα τοῦ Σολομοῦ, εἰς μετρίαν τιμὴν.